

SCHRIFTMEDITATIE

"Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen".

Psalm 91:1

Ons leven is een bedreigd leven. De dreiging is niet denkbeeldig. Wat is het dat ons leven bedreigt? Laten we enkele dreigingen noemen: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in hetgeen geschreven is in het boek der Wet, om dat te doen".

Boven ons leven hangt de dreigende vloek van de allerhoogste Wetgever. Hij zegt: Mijn is de wraak en de vergelding ten tijde als hun voet zal wankelen; want de dag van hun ondergang is nabij, en de dingen die hun zullen gebeuren, haasten.....

Sterk en geweldig is het recht van onze God. Zijn toorn brandt als een vuur tegen alle ongerechtigheid. En wie..wie zal God zien en leven? Wie zal voor dat gericht bestaan?

Wij hebben gezondigd en doen wat kwaad is in Zijn ogen. Zo zwerven we door dit leven als veroordeelden. Nog een kleine tijd, en het vonnis wordt definitief voltrokken. Waar moet ik heen?

Is er misschien in ons leven ergens een plaats om te schuilen? Neen. Het zijn de bedekselen der schade waar we ons mee trachten te bedekken. Als we goed luisteren, horen we ons geweten mede getuigen tegen ons: "Dewelke, daar zij het recht Gods weten, namelijk dat degenen, die zulke dingen doen, des doods waardig zijn, niet alleen dezelve doen, maar ook mede een welgevallen hebben in degenen, die ze doen".

Zo gaat ook van ons geweten een voortdurende dreiging uit.

En wat zullen we zeggen van Satan, de grote hinderaar? En de geestelijke boosheden in de lucht?

Zij dreigen ons weg te voeren naar de donkere afgrond. Waar dan heen?

Al de schuilplaatsen, door mensen uitgedacht,
storten ineem.

Aan 't eind weet niemand meer waarvoor hij
vecht

En hol wordt elke leus van plicht of recht;
Maar immer blijft de dood de mens belagen
Totdat de laatste vesting is geslecht..

Zie om u heen..Het is (nog) een tijd van wel-
vaart en overvloed. Waar vinden we werkelijk
blijde mensen? 't Is met de mensen als met de
dieren die de slachtbank ruiken...onrust...
vertwijfeling...vlucht in de roes...spuiten...
weg.

Of men probeert, omdat het toch verloren is,
de zonde in te drinken als water. Morgen ster-
ven wij. Loodzwaar stapelen de donderwolken
zich op boven de wereld. Er gaat een dreiging
uit van de naderende slagen. De grijparmen van
de dood bonken op onze lichamen. Gedachten
flitsen door ons heen: Is m'n hart wel in orde?
Heb ik een kwaal? Zullen m'n bloedvaten het
houden? Dreiging...overal dreiging. En immer
blijft de mens bezig. Hij loopt maar in de tred-
molen van z'n uitzichtloos bestaan. Ik denk
aan het gedicht over de "Steenbikker".

Ik bik en bik en breek de steen
In éénd're takt en één voor één,
En uur op uur doortokt de dag
De éénd're val, de éénd're slag;
Van d'uchtendschemer hamer ik
Tot d'avondschemer tik op tik.

Ik bik en bik en breek de steen
Tot stuivend pulver om mij heen,
En in mijn haren klimt het stof
En voor mijn ogen wordt het dof
En in mijn hersens hoopt de tijd
Een duister-grauwe oneindigheid.

Ik bik en bik en breek de steen
De herfst beukt door de bossen heen,
De herfst beukt op mijn beiteltek
En geselt op mijn blinde blik.

De herfst beukt in mijn moeë kop
En kreunt àl door mijn harteklop.

Ik bik en bik en breek de steen
En klop mijn donker bloed uiteen
En kets en kerf en keer tot gruis
De muren van mijn levenshuis;
In éénd're val, in éénd're draf
Bik ik de gruzels voor mijn graf... .

Psalm 91 spreekt van een schuilplaats. Niet
"zomaar" een schuilplaats. Nee..de SCHUILPLAATS
van de ALLERHOOGSTE.

Wie is de Allerhoogste? Hoe is Zijn Naam, zo
gij het weet?

De Allerhoogste zegt: "Weet gijlieden niet,
hoort gij niet, is het u van de beginne aan
niet bekend gemaakt, hebt gij op de grondves-
ten der aarde niet gelet? Hij is het, Die daar
zit boven de kloot der aarde, en haar inwoners
zijn als sprinkhanen; Hij is het, Die de heme-
len uitspant als een dunne doek, en breidt ze
uit als een tent om te bewonen; Die de vorsten
te niet maakt, de richters der aarde maakt Hij
tot ijdelheid".

De Allerhoogste is de Schepper van hemel en
aarde. Tegen Hem hebben wij gezondigd. Hij is
onze Rechter. Wie zal voor Hem bestaan? Bij
deze ALLERHOOGSTE is een schuilplaats. Niemand
buiten Hem kan voor een schuilplaats zorgen.
Immers..wie kent de sterkte van Zijn toorn?
Hij alleen heeft een veilige schuilplaats uit-
gedacht. Wie heeft ooit zulks gehoord?
De Allerhoogste..Die het doemvonniss heeft uit-
gesproken... Hij heeft tevens de schuilplaats
bereid.

Daarom valt aan de veiligheid van die schuil-
plaats niet te twijfelen. Het fundament van
deze schuilplaats is gelegd in de eeuwige raad
van de Allerhoogste. Ondoorgrondelijke barm-
hartigheid heeft het uitgedacht. Eeuwige lief-
de werkte haar uit. Zo heeft de Allerhoogste
Zich gewend tot allerlaagste zondaren. Zijn
Naam zij geprezen. Hij is RECHTER en REDDER.

De schuilplaats..Wie of waar is ze te vinden? Luisteren we nog eens naar de woorden van de Allerhoogste: "En die Man zal zijn als een verberging tegen de wind en een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre plaats, als de schaduw van een zware rotssteen in een dorstig land".

Deze Man is de Zoon van God en de Zoon des mensen. God uit God en Licht uit Licht. Maar Hij heeft ons vlees en bloed aangenomen. Om zulk een schuilplaats des Allerhoogste te kunnen zijn, is Hij de allerlaagste geworden. Hij ontledigde Zichzelf. Hij, Die leefde in de schoot van de Vader..Hij kwam uit hoge hemel neer. Hij werd een vloek in onze plaats. Hij nam het oordeel van dood en verdoeming voor Zijn rekening.

De straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem. Tenslotte hing Hij aan het gevloekte hout. Hij, Die altijd bij de Allerhoogste schuilde, hing, buiten hemel en aarde aan het hout. Hij, de verbrijzelde en verdrukte... zonder plaats. Geen plaats in de herberg.. Geen plaats op de aarde..Geen plaats in de hemel. God is Rechter Die 't beslist. Die, als aller Oppervoogd, Hem vernedert.

SCHUILPLAATS...Zie, het Lam Gods. In Zijn gehoorzaamheid aan Gods wil is Hij een schuilplaats voor ongehoorzame zondaren. Hij heeft het recht der Wet vervuld. Hij heeft de deugden van God verheerlijkt. In Zijn bloed en wonden is verberging tegen de vloed van Gods toorn.

In deze schuilplaats is veiligheid voor eeuwig. Met één offer heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd worden. Deze verbrijzelde is opgestaan, en is gezeten aan de Rechterhand der Majesteit Gods in de hoogste hemelen.

Daar heeft de vijand boog en schild,
En vuur'ge pijlen op verspild.

Hij is de betrouwbare schuilplaats.
Hij is de onvergankelijke schuilplaats.
Hij is de afdoende schuilplaats.
Hij is de liefelijke schuilplaats.
Hij is de enige schuilplaats.

Van Hem getuigt de Allerhoogste: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in welke Ik Mijn welbehagen heb...hoort Hem.

Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is GEZETEN. Dat wil zeggen die zijn verblijfplaats in deze schuilplaats heeft. O, dat is een gewichtige vraag: Waar schuil ik? Hoe kom ik in zulk een schuilplaats?

Met onze kracht is het niets gedaan. De Allerhoogste brengt ons in deze schuilplaats.

Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in deze Schuilplaats, voor de grondlegging der wereld. Hij trekt met de koorden van Zijn eeuwige liefde tot deze schuilplaats. Zijn Geest overtuigt van zonde, gerechtigheid en oordeel.

Bedreigde mensen spreekt Hij vrij van vloek en dood. Zo zullen ze vernachten in de schaduw des Almachtigen. Hun leven is met Christus verborgen in God.

In Christus vernachten ze in de onmiddellijke nabijheid van de Allerhoogste. Met Hem zijn ze mede gezet in de hemel. Hoe donker de nacht ook moge zijn..in Christus' nacht vernachten zij veilig.

Eeuwig wonder.. bedreigden worden gezegenden... niet ontfermden krijgen ontferming.. En het zal geschieden, dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet, tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods.

Welzalig is het volk, dat het geklank kent. Rampzalig alles wat buiten de schuilplaats zich bevindt.

De Almachtige is een groot God. Hij is Almachtig in Zijn genade. Hij is ook Almachtig in Zijn toorn.

Hij, die op Gods bescherming wacht, wordt door den hoogsten Koning

beveiligd in de duist're nacht,
beschaduwd in Gods woning.
Dies noem ik God, zo goed als groot
voor hen, die op Hem bouwen:
mijn burg, mijn toevlucht in de nood,
den God van mijn betrouwen.

Psalm 91:1

D.C.O.

oo00oo